

maal har den Karakter, som han søgte at give det. Der har, som han sagde, oprindelig været begjært 53,000 Kr., af disse var der anvendt 24,000 Kr. til Anskaffelse af Materiel; dette Materiel var anskaffet i Genhold til Bevillingen paa de 53,000 Kr. Naar nu Thinget i Fjor nægtede Fortsættelsen i den udvidede Form, som da var foreslaaet, og tillige nægtede enhver Fortsættelse af de Arbejder, som af Hensyn til Materiellets Anskaffelse vare paa begyndte, sjonner jeg ikke rettere, end at Thinget derved har gjort det nødvendigt for Indenrigsministeren at gaa til Bygning af denne Havn efter den først paa-tænkte Maalestok, da man ellers udsatte sig for, at det Materiel, som var anskaffet af de Paagjældende, vilde blive fordærvet, naar man udstød det i en ubestemt Tid at faae en Havn bygget, som Sifferne der trængte saa meget til. Jeg skal for dette Spørgsmaals Vedkommende imidlertid indrømme, at det, saaledes som det har været fremstillet paa forskjellige Hold, ogsaa nu af den ærede Ordfører, er et Spørgsmaal, som i fortrinlig Grad eener sig til, at Statsrevisionen kan give en Fremstilling deraf og lade det paany komme til Afgjørelse i Thinget, naar dens Indstilling kommer til at foreligge; jeg skal derfor ikke opholde mig yderligere derved.

Sviid: Det ærede Indenrigsministerium forlangte paa Finantsloven en Bevilling til Oprettelse af en Postexpedition i Sønderho. Bevillingen blev givet; men Indenrigsministeriet har ikke benyttet den. Maa jeg tillade mig indtrængende at anmode den høitærede Minister om at benytte denne Bevilling, da den omtalte By er i en overordentlig Trang til denne Poststation. Det ærede Ministerium har jo selv ved at forlange Bevillingen erkjendt Nødvendigheden af den, og den Funktionær, som det ærede Ministerium har udsendt for at bereise Provindsjerne og tilse Postexpeditionerne, har udtalt, at der er en overordentlig Trang til Oprettelsen af Postexpeditionen der. Alle, som kjende denne By's særegne Beliggenhed og det Særegne ved Befolkningen, idet denne ubelukkede bestaar af Sømand, hvor Fædre og ogsaa de unge Mænd ofte ere paa Reise, ville erkjende, at dette netop fremfalder en ualmindelig Postbesørgelse for Befolkningen. Det er oplyst, at ikke blot er Antallet af Breve og Pakkefjager langt over, hvad der ellers maatte antages efter Byens Størrelse, men ogsaa Pengesendelserne ere meget betydelige. Jeg vil tillige minde om, at Byens affides Belig-

genhed netop fremfalder en mere end almindelig Postbesørgelse med større Handelspladser, og at Byen paa Grund af, at den ikke har Landbrug, heller ikke er i Stand til selv at skaffe de almindelige Fornødenhedsartikler, hvad der ogsaa fremmer Postforsendelsen i høi Grad. Naar Forholdet vedbliver at være, som det er nu, nemlig at al Postforsendelse skal gaa igjennem Nordby, saa forsinkes enhver Postforsendelse i det Mindste en Dag. Det vil være indlysende, at dette er en overordentlig Gene for Byen i det Hele taget, men det vil ogsaa blive en betydelig Gene for de mange Rejsende, som nu Aar efter Aar opholde sig i Sønderho paa Grund af den der oprettede Badeanstalt. Jeg vil saaledes i det Hele taget tillade mig paa Grund af disse særegne Forhold, som denne By er underkastet, at anmode den høitærede Indenrigsminister om at tage Sagen under særlig Overveielse og benytte den Bevilling, som allerede er givet.

Indenrigsministeren (F i n s e n):

Hvad angaar Indenrigsforlaget under Nr. 4: Anskaffelse af et Dampskib til den grønlandste Handel, da kan jeg dels henholde mig til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Udvalgets Mindretal fremsatte, dels til de Oplysninger, som indeholdes i den Skrivelse af 2den Januari, som findes aftrykt i Betænkningen, og som er affattet af Direktøren for den grønlandste Handel. Det forekommer mig, at der i denne fuldstændig og tilstrækkelig er motiveret, at naar det nu bliver nødvendigt i de nærmest kommende Aar at udsætte et af den grønlandste Handels Skibe, nemlig Briggen „Hvalfisken“, som er bygget i 1801 og altsaa er 84 Aar gammelt, og at anskaffe et nyt og godt Skib, det saa maatte være meget ønskeligt i Stedet for et almindeligt Seilskib at anskaffe et saadant med Hjælpe-maskine. Et Skib med Hjælpe-maskine egner sig ganske fortrinlig for Besøiling af Grønland, og at det vilde være af den største Interesse baade for Kolonien selv, for Handelen og for Postforbindelsen at faae et saadant, derom tror jeg ikke, at der kan være nogenomhelst fornøstigt Tvivl. Jeg er ogsaa vis paa for mit Vedkommende, at ingen privat Rheder vilde under lignende Omstændigheder betænke sig paa, naar han skulde anskaffe et nyt Skib til den Fart, at jørge for at anskaffe et Skib, svarende til Nutidens Fordringer og den Udvikling, der er sket. Jeg haaber derfor ogsaa, at det høie Folkething vil bevilge dette Forslag. Med Hensyn til Nr. 5: Forsøget Afsti-